

Докато въ частния ни животъ се сношаваме непринудено, въ обществения пазимъ съ страхопочитание държавнитѣ наредби, покоряваме се на властитѣ и законитѣ, особено на тия, които сж издадени за защита на слабитѣ. И не би ли било смѣшно и престѣпно да не почитаме законитѣ, които сами сме създали? Който смѣта себе си за пълноправенъ гражданинъ, длъженъ е да се подчинява на законитѣ и да има присърдце винаги важни обществени дѣла. Защото последнитѣ засѣгатъ всички.

Има граждани, които не посещаватъ заседанията на общинския съветъ и отбѣгватъ народнитѣ събрания. Тѣ не сж истински граждани. Тѣ сж негодници, паразити, които живѣятъ отъ това, което други сж създали.

Това, което се разисква въ общинския съветъ или народното събрание, еднакво важно е за всички граждани. И затова свободата на словото е гарантирана. Всѣки гражданинъ е свободенъ да изкаже своето мнение; той може да критикува най-остро, ако нѣкое зло застрашава обществения животъ. Напротивъ, пакостно е, ако въ даденъ случай се пристѣпи къмъ дѣло безъ предварително разумно обсъждане.

Ние обичаме прекрасното, безъ да изпадаме въ луксъ; обичаме образованието, безъ да се подаваме на изнѣженостъ.

Запомнете: тамъ дето всички граждани еднакво участвуватъ въ обществения животъ и се ползуватъ отъ общото благосъстояние, само тамъ има напредѣкъ и **се шири истинска демократия.**

Д-ръ В. Ив. Неновъ

Инфлуенцата

Предпазни мѣрки

При всѣка по-рѣзка промѣна на годишното време, особно при влага и студъ, прѣкъватъ заболявания — кога по-тежки, кога по-леки — на които гледаме съ известно пренебрежение и които нѣкакъ нехайно назоваваме **инфлуенца.**

А всички помнимъ опустошителния ѝ замахъ презъ 1918. и 1919. години, когато жервитѣ ѝ надминаха тия на войнитѣ.

И днесъ ние имаме всички благоприятни условия за нейното развихряне: нищета, недохранване, лоши претрупани жилища, нервна и физична преумора, грижи и блѣскане за поминувка, нехаяне къмъ хигиената.